

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa,

Adam Bodnar

KMP.571. 8.2016.PK

**Pan
gen. Jacek Kitliński
Dyrektor Generalny Służby
Więziennej**

ul. Rakowiecka 37a
02-521 Warszawa

w piśmie z dnia 15 czerwca 2016 r. (sygn. BP-070-78/16/1025) Zastępca Pana Dyrektora płk Jerzy Kopeć podzielił moje stanowisko odnośnie potrzeby zapewnienia odpowiedniego poziomu i właściwych warunków do prowadzenia przez psychologów penitencjarnych oddziaływań terapeutyczno-resocjalizacyjnych oraz zabezpieczenia potrzeb etatowych w tym zakresie. Przyznał, iż długotrwała praca psychologów w warunkach przeciążenia, obarczanie ich nadmiarem obowiązków, a w szczególności odpowiedzialnością za zbyt liczne grupy podopiecznych, prowadzić może do poważnych konsekwencji, np. wzrostu napięcia w zakładzie karnym, obniżenia efektywności podejmowanych przez nich oddziaływań i skuteczności procesu resocjalizacji.

Zastępca Pana Dyrektora zawarł w odpowiedzi także informacje na temat różnorodnych działań przedsięwziętych w celu poprawy warunków pracy i służby psychologów penitencjarnych. Wskazał na potrzebę racjonalizacji zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej, której zakładanym efektem końcowym miało być zwiększenie zatrudnienia w pionie penitencjarnym, ograniczenie zakresu prowadzonej przez psychologów dokumentacji, przeznaczenie znacznych kwot na supervizję zespołów terapeutycznych i psychologów więziennych, zgodnie z postulatami pracowników Krajowego Mechanizmu Prewencji. Ponadto podkreślił, że zostanie dokonana analiza przyczyn sporadycznego stosowania w praktyce przepisu art. 60b ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 1542), który umożliwi zatrudnianie na zastępstwo pracowników cywilnych w przypadku długotrwałej

nieobecności funkcjonariusza związanej z przebywaniem na urlopie macierzyńskim, ojcowskim, rodzicielskim i wychowawczym.

Doceniając wyżej wskazane działania Centralnego Zarządu Służby Więziennej ukierunkowane na poprawę dostępu osadzonych do profesjonalnej pomocy psychologicznej, należy zwrócić uwagę na występujące nadal problemy. Przeprowadzone w 2018 r. przez Krajowy Mechanizm Prewencji Tortur wizytacje jednostek penitencjarnych ujawniają przypadki, w których na jednego psychologa przypada więcej aniżeli 200 osadzonych¹.

W związku z powyższym, zwracam się do Pana Dyrektora z prośbą o informacje na temat aktualnych oraz planowanych działań Służby Więziennej zmierzających do poprawy sytuacji w zakresie dostępu więźniów do pomocy psychologicznej.

¹ ZK nr 1 we Wrocławiu, ZK w Łupkowie, ZK w Tarnowie